

Folketingets Socialudvalg

Ballerup, den 27. august 2007.

Kære medlem af Socialudvalget.

I forbindelse med udvalgets videre behandling af forslag B129, tillader vi os i RYK, endnu engang at henvende os vedrørende handicaphjælpernes lønforhold. I RYK - Rygmarsvsskadede i Danmark har mange af vores medlemmer hjælperordning. Under tegnede inklusiv.

Vi har tidligere understøttet det urimelige i, at mennesker ansættes inden for det offentlige system uden pensionsordning, uden tillæg for uvarslet overarbejde, uden anciennitetstillæg, uden fuld løn under sygdom og barsel og uden uddannelsesplaner. Handicaphjælpernes lønforhold er meget værre end forholdene de hjemmehjælpere, der debatteres så voldsomt i medierne – og hjælperne arbejder for de mennesker med de største behov. Og at mange hjælpere også skal leve med det underlige begreb rådighedstimer, hvor nogle af timerne på arbejdspladsen afregnes til nedsat timeløn, det har vi også nævnt. Så det ved I jo allerede, og I er sikkert også enige med os. I stedet vil vi gøre lidt mere ud af konsekvenserne – hvorfor er dette emne så væsentligt for os?

Som menneske med et omfangsrigt handicap, er man fuldstændig afhængig af sine hjælpere og sin hjælperordning. Vores livskvalitet er simpelthen direkte sammenhængende med kvaliteten af vores hjælperordning. Hvis vi fungerer godt med vores hjælpere, og vores hjælpere er tilfredse med deres arbejde og arbejdsforhold, så er en af de vigtige grundpiller i vores liv i orden, og vi kan i stedet rette energien mod de glæder og udfordringer livet defineres af. Omvendt kan en dårligt fungerende hjælperordning fylde urimelig meget af ens hverdag, og det kan tappe al energi.

I denne tid er vi som brugere bekymrede og usikre på fremtiden. Som arbejdsgiver er det dybt frustrerende, at se hjælpere der på deres 10. ansættelsesår, stadig står på samme løntrin. Og det er heller ikke spor rart, at ringe til dem om morgenen, og bede dem afløse for en syg hjælper, når man ikke har nogen mulighed for at belønne deres venlighed og fleksibilitet. Man tænker alt for tit: Hvor længe bliver de? Man lever i usikkerhed.

Desuden gør de urimelige lønforhold sammen med landets lave arbejdsløshed, at rekrutteringen af hjælpere er blevet meget sværere. Og de færre ansøgere gør, at brugere oftere er nødt til at ansætte hjælpere, som de ellers ville have fravalgt. Det resulterer i mange gnidninger og frustrationer hos både brugere og hjælpere. Og det

fylder som sagt voldsomt meget, at være dybt afhængig af et menneske, som man fungerer dårligt med.

I debatten i folketinget den 10. maj i år, foresloges det at undersøge hvorvidt kommunerne levede op til det lille "bør" i SL § 96, hvor der står: "Aflønning af hjælperne bør normalt ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælpere mv.". En sådan undersøgelse vil blot være en forhaling. Vi der lever med, i og omkring hjælperordningen ved, at næsten alle kommuner vælger økonomien frem for anstændigheden. Flere af vore medlemmer (undertegnede inklusive) har forsøgt at ændre forholdene i egne kommuner – uden held. Trods kommunernes forståelse, er nej'et hver gang begrundet i økonomi.

Her skal det også lige noteres, at "Standardkontrakten" udarbejdet af FOA og Kommunernes Landsforening ikke har budt på nogen forbedring. I den såkaldte kontrakt er alting valgfrit, og da kommunerne samtidig ikke er økonomisk forpligtet til noget som helst, så er kontrakten desværre intet værd. Tværtimod kan den være en fælde for handicappede, der i god tro udfylder kontrakten, men efterfølgende selv hænger på merudgifterne.

Omkring finansieringen af ovenstående, vil der utvivlsomt ligge en automatisk besparelse i bedre ansættelsesforhold. Vi har de seneste år set vikarbureauernes pengekasser bugne. De tilbyder hjælperne en overenskomst, hvorefter de tilbyder hjælpere til overpris til det hungrende marked – både til hjemmeplejen og til hjælperordningerne. Nogle kommuner accepterer merprisen, og det er jo egentlig grotesk. Anstændige ansættelsesforhold for de fastansatte, er trods alt billigere end en vikar til dobbelt løn. I stedet vælges en løsning, der resulterer i hjælperflugt til vikarbureauerne, frustrerede brugere og afmagt blandt de tilbageværende fastansatte hjælpere.

I Danmark har vi grundlaget til en fantastisk hjælperordning. Ordningen giver frihed! Brugerne får muligheden for et selvstændigt liv og hjælperne får et alternativt arbejdsmarked. Det ufaglærte hjælperjob passer mange mennesker, som ikke kan finde deres plads på det øvrige arbejdsmarked. De kompakte og anderledes arbejdstider er et godt alternativ til det konventionelle arbejdsmarked. Lad os udbygge ordningen og tilføre hjælperne nogle bedre ansættelsesvilkår, uden at gå på kompromis med friheden.

Med venlig hilsen

RYK – Rygmarvsskadede i Danmark
v/ Jens Bo Sørensen – bestyrelsesmedlem.